

Ko je to zvedel oseški vojaški sodnik, je javil vse dunajskemu vojaškemu svetu ter ga ob enem zaprosil, naj spazijo Trenka.

Ko pride Trenk 'na Dunaj, gre najprej k svojemu upravniku, toda redarstvena straža ga je že čakala pri vratih upravnikovega stanovanja. Trenk jo opazi, ona pa njega ne. Hitro se obrne in gre dalje. Kmalu ga doide upravnikov sluga, ki mu sporoči, da so vse njegove stvari dobro opravljene, vendar pa je za sedaj potrebno, da se skrije pred redarstvom. Nato je šel Trenk takoj v jezuviški samostan, a tam ga niso sprejeli, pač pa je našel pribežališče pri kapucinih.

Med tem je njegov upravnik s pomočjo svojih prijateljev izposloval pri dvoru, da mu je bilo dovoljeno na Dunaju živeti. Tudi vse svoje stvari je dobil Trenk.

Potem se je odpravil k princu Karolu Lotarinškemu ter mu razjasnil vse, kako je bilo v Slavoniji. Po posredovanju prinčevem je prišel Trenk tudi pred cesarico Marijo Terezijo, katera mu je obljubila pomoč in obrambo proti njegovim nasprotnikom. In zares so tedanji žalostni politični odnošaji v Avstriji rešili Trenka daljnega zasledovanja njegovih sovražnikov. —

(Dalje prihodnjič.)

Pesem.

Ptička zapevala
V zelenem boru,
Slušala deva jo
Na belem dvoru.

Kaj je povedala,
Kaj je zapela?
Da je tri ptičke že
Ljubčke imela.

»Ej, ej, ti ptičica,
Ptičica zala,
Ne-li, četrtega
Zdaj boš iskala?«

»Bodem iskala ga,
Bodem dobila,
Z njim, kakor z drugimi
Bodem storila.«

Slušala deva jo
In zardela,
Pesmico tako je
Tudi zapela.

Zvonoslav.

